

[Strona startowa](#) > [Formularz wyszukiwania](#) > [Lista wyników](#) > [Dokumenty](#)

Język dokumentu :

OSkarga wniesiona w dniu 20 lipca 2017 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Sprawa C-441/17)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: C. Hermes, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie że:

Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory¹, ponieważ przyjęła aneks do planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa Białowieża bez upewnienia się, że nie wpłynie on niekorzystnie na integralność obszarów OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieska;

Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i art. 4. ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa², ponieważ nie ustanowiła koniecznych środków ochrony odpowiadających wymaganiom ekologicznym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy siedliskowej, a także ptaków wymienionych w załączniku I do dyrektywy ptasiej i regularnie występujących gatunków wędrownych niewymienionych w tym załączniku, dla których wyznaczono OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieska;

Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 12 ust. 1 lit. a) i d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ponieważ nie zapewniła ścisłej ochrony chrząszczy saproksylicznych (zgniotek cynobrowy (Cucujus cinnaberinus), bogatek wspianiały (Buprestis splendens), konarek tajgowy (Phryganophilus ruficollis) i rozmiarz kolweński (Pytho kolwensis)) wymienionych w załączniku IV do dyrektywy siedliskowej, tj. nie zakazała celowego ich zabijania, niepokojenia ani pogarszania stanu lub niszczenia terenów ich rozrodu w Nadleśnictwie Białowieża; oraz

Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 5 lit. b) i d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, ponieważ nie zapewniła ochrony gatunków ptactwa określonych w art. 1 dyrektywy ptasiej, w tym przede wszystkim dzięcioła białogrzbietego (Dendrocopos leucotos), dzięcioła trójpalczastego (Picoides tridactylus), sóweczki (Glaucidium passerinum) i włośchatki (Aegolius funereus), czyli nie zapewniła, aby nie były zabijane ani płoszone w okresie lęgowym i wychowu młodych, a ich gniazda lub jaja nie były umyślnie niszczone, uszkodzone lub usuwane w Nadleśnictwie Białowieża;

obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Powołując się na gradację kornika drukarza (Ips typographus) Minister Środowiska RP zatwierdził dnia 25 marca 2016 r. aneks do planu urządzenia lasów (PUL) z 2012 r. zezwalający na 3-krotne powiększenie etatu pozyskiwania drewna w lasach Nadleśnictwa Białowieża tj. z 63 471 m³ do 188 000 m³ w latach 2012-2021 oraz, na obszarach dotychczas wyłączonych z zakresu interwencji, na stosowanie działań aktywnej gospodarki leśnej polegających na usuwaniu ponad stuletnich, zamierających i martwych drzew w tym przede wszystkim świerków zasiedlanych przez kornika drukarza-tzw. cięcia sanitarne, zalesiania i odnowienia. Aneks ten stanowi plan w rozumieniu art. 6 ust.3 dyrektywy siedliskowej. Na integralność obszaru PLC200004 Puszcza Białowieska składają się: naturalny charakter niesterowany przez działalność człowieka, wysoki odsetek starodrzewów w tym ponad stuletnich, duża ilość martwego drzewa stojącego i leżącego (posusz), obecność gatunków typowych dla naturalnych lasów (chrząszcze saproksyliczne, dzięcioł trójpalczasty, dzięcioł białogrzbiety, sóweczka, włośchatka). Zatem działania prowadzone na obszarze Nadleśnictwa Białowieża są, zdaniem Komisji, niezgodne z art. 6 ust.3 dyrektywy siedliskowej, gdyż władze polskie nie upewniły się przed zatwierdzeniem aneksu, że jego przyjęcie nie wpłynie negatywnie na integralność tego obszaru.

Po wydaniu decyzji nr 51 przez Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych dnia 17 lutego 2017r. przystąpiono do usuwania suchych drzew oraz drzew zasiedlonych kornikiem drukarzem na terenie wszystkich Nadleśnictw (Białowieża, Browsk, Hajnówka), tj. na ok. 34 000 ha (powierzchnia PLC2000004 Puszcza Białowieska liczy 63 147 ha).

Komisja zauważa, że aktywne działania gospodarki leśnej na siedliskach 91D0 bory i lasy bagienne i 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe oraz w drzewostanach ponad stuletnich na siedlisku grądu subkontynentalnego 9170 i na siedliskach dzięcioła białogrzbietego, dzięcioła trójpalczastego, sóweczki, włośchatki, trzmiełojada, muchołówki małej, muchołówki białoszywej i gołębia siniaka oraz na siedliskach chrząszczy saproksylicznych: zgniotka cynobrowego, ponurka Sneidera, konarka tajgowego, rozmiarza kolweńskiego, zagłębka

bruzdkowanego oraz bogatka wspaniałego, jak również usuwanie ponad stuletnich, martwych świerków oraz wycinki drzew w ramach zwiększonego etatu pozyskiwania drewna na obszarze PLC200004 Puszcza Białowieska w związku z wdrażaniem decyzji Ministra Środowiska RP z 25 marca 2016r. i decyzji nr 51 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z 17 lutego 2017r stanowią potencjalne zagrożenia dla siedlisk przyrodniczych i siedlisk zwierząt i ptaków zidentyfikowane w Planie Zadań Ochronnych dla PLC 2000004 Puszcza Białowieska i uniemożliwiają wdrożenie działań ochronnych w nim określonych w celu zachowania prawidłowego stanu ochrony Puszcza Białowieska PLC200004 co stanowi uchybienie art. 6 ust.1 dyrektywy siedliskowej.

Ponadto Komisja podnosi, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu i niszczące siedliska chrząszczy saproksylicznych objętych ścisłą ochroną uniemożliwiają podjęcie konkretnych i szczególnych działań mających na celu zapewnienie odpowiedniego stanu ochrony 4 gatunków chrząszczy saproksylicznych (zgniotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*), bogatek wspaniały (*Buprestis splendens*), konarek tajgowy (*Phryganophilus ruficollis*) rozmiar kolweński (*Pytho kolwensis*)) ujętych w zał. IVa dyrektywy siedliskowej.

Na koniec Komisja wskazuje, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu poprzez niszczenie siedlisk dzięcioła biało-grzbieczonego (*Dendrocopos leucotos*), dzięcioła trójpalczastego (*Picoides tridactylus*), sóweczki (*Glaucidium passerinum*) i włośchatki (*Aegolius funereus*) uchybiają obowiązkowi zapewnienia skutecznej ochrony tych gatunków ptaków, gdyż nie zapobiegają niszczeniu gniazd tych ptaków, ani umyślnego ich płoszenia.

¹ Dz.U. L 206, s. 7

² Dz.U. L 20, s.7